

Evropská unie lidi zabije aneb z českých a evropských luhů a hájů (květen – červen 2019)

Jedno moudro úvodem: „Říkat pravdu v čase všeobecného klamu je revoluční čin.“
(George Orwell, 1903-1950)

Další parcelace České republiky? Kolikátá už? Tentokrát se asi zbláznili čeští politici. Jejich bláznovství je důsledkem změn letního a zimního času, neboť svatá a neomylná Evropská unie se usnesla, že se nebudou oba časy měnit a střídát, ale že bude platit jen jeden čas. Který a kde který? Hitler by měl z našich politiků radost, a to by nemusel ani bojovat. Proč? Protože se rozhodli, že severní Čechy a severní Morava budou mít takový čas, jaký bude platit v Německu a Polsku, tedy letní, který tam většinou prý chtějí, zatímco ostatní území ČR bude mít čas „jižní“, zimní, tedy astrologický, jako bude mít Rakousko, Slovensko aj., který je ostatně zdraví prospěšnější, protože je přirozený. Takže sever ČR, severní Sudety k Reichu a my si cestou z Prahy do Ostravy budeme štelovat hodinky podle příslušných časů. To zase bude binec, ne to je slabé slovo, bordel v železniční a autobusové dopravě, etc. Jakoby nestačilo, že máme středoevropský čas a cestou na Západ a Východ si musíme hodinky stejně upravovat podle stávajících časových pásem. Čecháčkovské a pražské vlezdořitství nezná hranic – a ještě si k tomu vymysleli v Praze ouřad vedený K. Hodinářem (*nomem omen*), který nemá nic jiného na práci než šoupat časem sem a tam, tedy pardon vše harmonizovat. Holt, jak podotkl známý americký filmový režisér Stanley Kubrick: „*Velké národy se vždycky chovají jako gangsteři a malé národy jako děvky*“.

A že se naše ekonomika, díky provázanosti s německou, která je v recesi, pozvolna propadá, to politiky nezajímá a na palubě se pořád ještě vesele tančí. S Německem to také není růžové, protože jeho ekonomika je zase provázána s čínskou a v důsledku americko-čínské obchodní války se začala propadat. Dopláci na to všichni. Zdá se, že éra Merkelové v Evropě (i v Německu) skončila. Ministr zahraničí USA Pompeo dal přednost schůzce s ruským prezidentem Putinem a do Berlína na přehlídku barevných sak nepřišel. Už aby EU odzvonilo. Je nereformovatelná, ač se o její zživotnění začínají poslední dobou někteří snažit, je to však jen politický marketing před volbami do evropského parlamentu. Dobu k reformě Evropy a EU už zainteresovaný evropský *homo politicus* v Bruselu prošvihl. Ochranu před migrací a migranty EU nezajistila a aby se zabývala takovými „aférami“ a ptákovinami, jako je tvar okurky a jiné zeleniny a ovoce, názvy lokálních potravin (pomazánkové máslo, řecký jogurt, etc.), uplatňovala názvy burger, steak jen pro masové výrobky a ne pro vegetariánské burgry, apod., na to ji Evropané nepotřebují. Anebo že by tyhle pseudoproblémy byly hodny velkých evropských politických osobností, za které se někteří či některé vydávají a za své zvolení znovu táhnou do voleb. Vždyť ani ten evropský boj o dvojí kvalitu potravin nevyhráli zcela a museli se spokojit s remízou, přesně v duchu rčení „vlk se nažral a koza zůstala celá“. Brusel prostě Evropany neobhazuje, nebrání a ani patřičně nereprezentuje. A ukázaly to poslední květnové volby do europarlamentu. V českých luzích vyhrálo a posílilo ANO 2011 (6 poslanců), stávající europoslanci a převlékači partajních kabátů P. Telička, J. Štětina aj. propadli stejně jako celá ČSSD a nedostali se do europarlamentu. Zato se tam dostalo ODS (4), Piráti (3), Okamurovo SPD (2), KDU-ČSL (2) i komunisté (1). V evropských hájích propadli ve volbách tradiční politické strany a posílila pronárodní uskupení s protimigrační politikou a rétorikou v Německu, Francii, Velké Británii, Itálii,

Maďarsku a Polsku. CDU/CSU A. Merkelové dosáhla v Německu nejhoršího výsledku, stejně propadla koalice Obroda E. Macrona ve Francii. Evropě Merkelové a Macrona odzvonilo, přestože nebo právě proto, že se k volbám u nás (28, 72%) i v Evropě (51%) dostavilo vyšší procento voličů než obvykle, tj. před pěti roky. A tak slavili v Itálii M. Salvini, ve Francii M. Le Penová, v Británii N. Farage, v Maďarsku V. Orbán, v Polsku J. Kaczyński.

Úspěšní lidé to mají v českých, moravských a slezských luzích a hájích těžké. Závist vládne všude a úspěch se neodpouští. Vypukl hon na předsedu vlády a muže v čele ANO Andreje Babiše, vedený několika křiklouny a skoronýmandy, kteří se chtěli na jeho úkor zviditelnit a zmanipulovali davy lidí, vybíjejících si pod jejich vedením své zapšklé emoce a nenaplněné ambice na náměstích. Čím se Babiš provinil? Prý podle draftu z EU neoprávněně pobíral evropské dotace pro svůj Agrofert, který ovšem prý už nevlastní, jelikož jeho vedení převedl na svěřenecký fond, a které teď bude muset český pracující člověk vracet. A to ho nadzvedlo a vybičovalo natolik, že v tropických vedrech využil svého práva shromažďovacího.

Když je vidět, jak si česká/ý, moravská/ý a slezská/ý důchodkyně/důchodce na farmářských trzích či v supermarketu vybírá opatrně a s rozmyslem ovoce a sezónní zeleninu (případně zlevněnou podobně jako jiné druhy zboží) a mladé matky s potomky v kočárku či za ruku kupují bezhlavě předražené první jahody, třešně, maliny, borůvky a jiné luxusní a předražené zboží a potraviny, říkám si, jak je ten stát k matkám štedrý. Důchodci na to nemají, ale nezaměstnané matky z dávek a podpor všeho druhu ano. Nikdo jim to nezávidí. Ano, dětem to nejlepší, i když ta cena někdy neodpovídá kvalitě, ale dobře prodeje. Naše generace a generace našich rodičů uměla ještě šetřit a spořit, což dnešní mladé generace neumí, rozhazují peníze a jen natahují ruku na státní podpory a subvence, aniž do sociálního systému něco dávají a vracejí. Jděte a množte se, ať máte zadarmo co nejvíce peněz ze státního. Z cizího krev neteče. Dříve u nás i všude jinde ve světě nesedí mladé matky s potomky doma tak dlouho, ale zařazují a zapojují se záhy po porodu opět do pracovního procesu. Česká délka mateřské a podpory jsou nehorázné. A to se tyto matky na mateřské, ale nechci paušalizovat, chovají arogantně k důchodcům a bezohledně terorizují a utlačují svými nástroji-kočárky invalidy v dopravních prostředcích, kam se derou jako "přes mrtvoly", jak se říká, ač v autobuse není místa k pohnutí a je překočárkováno. Jako kdyby nemohly počkat na další bus, když je plno? Na to prý na mateřské čas nemají. Ale vysedávat po restauracích, hospodách, barech a v předzahrádkách s cigaretou a alkoholem, na to ano.

A naši „otcové vlasti“ zjistili, že máme nedostatek kvalifikovaných učitelů. Chybí jich na 6 tisíc a tak za ně učí kde jaká nekvalifikovaná síla a odborníci z praxe nemohou, protože nemají tzv. „pedagogické minimum“, tj. pedagogické školení. A přitom je tolik kvalifikovaných a vystudovaných učitelů s pedagogickou přípravou v mnoha jiných profesích, např. v knihovnách, kde zabírají místo lidem s knihovnickým vzděláním či v institucích Akademie věd, kde svým pedagogickým školometským zkosnatělým, úzkoprsým, pedantickým, puntičkářským a hnidopišským přístupem dusí a buzerují lidi s odborným vysokoškolským vzděláním, tj. ty, kteří studovali odborný, nikoliv pedagogický obor a směr a u nichž se nepočítalo s pedagogickou praxí, ale s působením ve vědeckých a akademických institucích, kde jim dotyční školometi zabírají místa. A to podle nejmenovaného vědeckého pracovníka AVČR a jím nabízené smlouvy stojí práce erudované historičky méně (1 stránka textu za 200,-Kč) než práce historika (1 stránka textu za 250,-Kč), a to na

stejně knize. Teprve až se poškozená ozvala a ohradila, dotyčný to napravil. Pak se divíte, že vzkvétá feminismus. Ale zde nejde pouze o feminismus, sexismus, ale o obyčejné hulvátství, mužskou ješitnost, nadřazenost, mužský šovinismus a o neúctu k ženám, k jejich práci a o jejich šikanu.

A jaká je praxe v nemocnicích ohledně podávání informací o stavu pacienta rodinným příslušníkům? Ve FN Brno-Bohunice má právo na informace jen ten, kdo je uveden v přijímacím protokolu. Takže v praxi to vypadá tak, že jedna dcera, ta uvedená, dostane od ošetřujícího lékaře informace o zdravotním stavu své maminky, druhá, neuvedená, nemá nárok na žádné lékařské informace. Zřejmě GDPR dovedené *ad absurdum*. Je tato diskriminace nejbližších příbuzných, v tomto případě druhé dcery, ze strany nemocnice etická a je to profesionální jednání? Nota bene, když v dotyčné nemocnici jí zemřel dědeček, tatínek a nakonec i maminka. I to je vizitka „úspěšnosti“ nemocnice. Také praxe, kdy nemocného po kolapsu vezou do nemocnice, která má příjem a ne do nejbližší nemocnice, je z hlediska přežití pacienta nonsens. Co si myslet o tom, když člověka po srdečním infarktu v MZM v Brně vezou do vzdálené FN Bohunice místo do nejbližšího zařízení pod kopcem, do Nemocnice u sv. Anny? Jsou nemocnice, kde lidi zachraňují a vracejí do života (pražská Homolka), a pak nemocnice, kde lidé umírají a které jsou postrachem mnoha rodin (brněnská FN Bohunice). Když už vám v této nemocnici zemře třetí rodinný příslušník (dědeček, tatínek, maminka), je pak cosi shnilého ve státě dánském, pardon v tomto špitále a v našem zdravotnictví.

Svět je plný politických paradoxů, historických nespravedlností či mezinárodně právních idiocií. Proč odmítáme nazývat věci pravými jmény a podléháme globálním a multikulturním výmyslům a alternativám? Politická korektnost je na draka, ničí vztahy, lidi, společnost, národy atd. Svět se nemůže nikdy pořádně domluvit, když se vše kamufluje, překrucuje a věci se nenazývají pravým jménem, ale politicky korektně. Pak to vypadá v reálu následovně: zloděj není zlodějem, ale zlepšovatelem své životní úrovně, lhář nelže, ale má diplomatické chování, příživník je pracovník na volné noze, notorický ožrala má jen trochu náladičku, národ, vlastenectví a touha po samostatnosti je jen snůška výmyslů nacionalistických jedinců a lidé, kteří bojují za národní zájmy jsou zase jen populisté. Vrcholové politici řízení ze zákulisí jsou jak „sloni v porcelánu“.

Americká zahraniční administrativa a americká vojenská mašinerie v čele s B. Clintonem a M. Albrightovou (Korbelovou), českého židovského původu (ostatně většina amerických prezidentů byla ve vleku židů) je vinna:

novodobou balkánskou válkou v 90. letech 20. století, kterou rozpoutala a která měla za následek nejen vznik malých národních států (tzv. druhé balkánské národní obrození), ale i neskutečné množství zvěstev páchaných na nevinných lidech;

bombardováním bývalé Jugoslávie, zejména Srbska a Bělehradu v březnu 1999, kdy v rámci „humanitární intervence“ a „humanitárního bombardování“ se Američané chovali a vyřádili jako nacisté při bombardování v r.1941, kdy části města lehly popelem (ostatně v r.1945 daly americké bombardéry pořádně zabrat i ČSR);

následným rozpadem jugoslávského státu, vysvobozeného z tenat druhé světové války tehdejším jugoslávským národním hrdinou a osvoboditelem J. Brozem-Titem, podporovaného od r. 1943 spojenci, zejména Brity, ale i Rusy a Američany;

řadou nespravedlností, kdy bojovníci za svobodu národa byli mezinárodním společenstvím, pod kterýžto pojem se schová a který zaštití všechno, a mezinárodním soudem v Haagu souzeni jako zločinci, přestože balkánskou válku nerozpoutali,

zatímco ti, co jugoslávské peklo spustili nikoliv; ostatně i jiní bojovníci za svobodu svých národů (Katalánci, Baskové, Irové, Skotové, Moravané, Kurdové, etc.) jsou šikanováni, ostouzeni, souzeni, vězněni a označováni za nacionalisty a populisty; zmatení zpolitizovaných pojmů, podle kterých je národní či zemský vlastenec škůdcem národa, zatímco majoritní státní národ privilegovaným arbitrem všeho;

politickými a mezinárodně právními nonsensy: mezinárodní uznání Kosova na historickém a právně státním území Srbska jako samostatného albánského státu (nepsaně součást tzv. Velké Albánie) je právní paskvil, to bychom pak po vzoru Kosova mohli v ČR udělat z oblastí, kde žije většina cizinců či cikánů (pardon „Romů“ – ta politická korektnost nás jednou zničí a zabije) národní státy jako např. samostatná Republika Cikánovo (Mostecko a Chomutovsko) či samostatná Republika Vietnamcovo (SAPA), apod.; v tomto kontextu je nutné se ptát, proč Albánci na cizím území, v srbském Kosovu státní samostatnost mají a jiní na domácím území jako Katalánci v Katalánsku (dnes součást Španělska), Baskové v Baskicku (dnes součást Francie), Irové v Irsku (dnes součást Velké Británie), Skotové ve Skotsku (dnes součást Velké Británie), Moravané na Moravě (dříve součást ČSR, dnes ČR), Kurdové v Kurdistanu (dnes součást Turecka/Sýrie, aj.), tj. historické, staré a svéprávné národy svou státní samostatnost mít nemohou – i německá historická země Bavorsko je v rámci Německa samostatným svobodným státem (Freistaat Bayern)? Proč mají Katalánci ve Španělsku samostatnou Katalánskou televizi a proč v ČR Moravská televize není a všechny pořady vznikají pod hlavičkou Prahy? Nebo proč Arméni nemohou mít Velkou Arménii, která byla rozkulačena po sousedních státech (Turecko, aj.), když se Albáncům mezinárodně povolilo budovat Velkou Albánii? Američané, Albrightová a spol. naletěli Kosovské osvobozené armádě (ÚČK), když Albáncům slíbili samostatnost Kosova, a to na historickém státotvorném území Srbska (Kosovo a Metohija), přestože ÚČK byla označena za teroristickou organizaci, podporovanou Usamou bin Ládínem.

A podobných otázek a problému by se našla spousta, a nejen v Evropě. Jedna historická a politická nespravedlnost plodí druhou, křivdy spáchané na národech a státech nemizí, zapisují se do genetického kódu národa, latentně přežívají po generace a v nepředvídatelných chvílích se objeví a vystoupí opět na povrch. Je to *circulus vitiosus*.

„A ještě dva trefné citáty k dnešní paranoidní době: 1. „*Jen paranoici mají šanci přežít.*“ (Tom Peters); 2. „*To, že jsi paranoik, ještě neznamena, že po tobě skutečně nejdou.*“ (Woody Allen)

LCH